

ARTIKELN

Mohs-chirurgie, Mohs' chirurgie of mohschirurgie?

K.A. Gmelig Meijling¹, A.M. van Rengen², A.M.M. van den Eerenbeemt³, R.E. Genders⁴

- ¹ Aios dermatologie, afdeling Dermatologie, Leids Universitair Medisch Centrum, Leiden
- ² Dermatoloog Mohs klinieken
- ³ Terminoloog, Pinkhof Geneeskundig woordenboek
- ⁴ Dermatoloog, afdeling Dermatologie, Leids Universitair Medisch Centrum, Leiden

Correspondentieadres:
 Drs. K.A. Gmelig Meijling
 E-mail: K.A.Gmelig_Meijling@lumc.nl

De micrografische chirurgie volgens Mohs bestaat al meer dan zestig jaar en is binnen de dermato-oncologie aan een opmars bezig. Wie op Pubmed naar 'mohs micrographic surgery' zoekt, krijgt zo'n drieduizend hits te zien. U weet waarschijnlijk wel wat deze methode inhoudt, maar twijfelt wellicht over de schrijfwijze. Allerlei varianten lijken mogelijk: Mohs chirurgie, Mohs' chirurgie, Mohs-chirurgie, mohs chirurgie, mohschirurgie, mohs-chirurgie en zelfs Moh's chirurgie.

In de buitenlandse vakliteratuur blijkt geen consensus te bestaan. Pubmed vindt *Mohs' AND micrographic AND surgery* 130 maal, *Mohs AND micrographic AND surgery* 1260 maal, *Mohs AND surgery* 1904 maal en *Mohs' AND surgery* 227 maal...

Het draait om de achternaam van Frederic E. Mohs (1910-2002), een Amerikaanse chirurg aan de universiteit van Wisconsin-Madison die in 1953 deze techniek ontwikkelde. Zelf was hij evenmin zeker van de correcte schrijfwijze. In zijn artikelen noemt hij de methode meestal *Mohs surgery*, maar soms ook *Mohs' surgery*.

Om een bezitsvorm aan te duiden zonder voorzetsel 'van', voegt men de genitief-s aan de eigennaam toe. Voor die s komt een apostrof als de eigennaam eindigt op een klinker die als lange klinker wordt uitgesproken of als er uitspraakproblemen ontstaan (het boek van Irene, Irene's boek). Eindigt de eigennaam echter op een s-klank, dan komt er in zowel het Nederlands als het Engels slechts een apostrof achter (de auto van Mies, Mies' auto).

Wie in medische vaktaal verwijst naar de door Mohs ontwikkelde techniek, heeft daarbij echter geen bezitsrelatie in gedachten, maar koppelt de naam van de techniek aan haar ontdekker. Een term die een ontdekker of bedenker vermeldt, noemt men een 'eponiem'. In Nederland werden eponiemen tot 1995 meestal gespeld volgens de regel 'eigenaam inclusief beginhoofdletter, streepje, zaaknaam' – dus bijvoorbeeld 'Mohs-chirurgie'. De Spellingcommissie, verantwoordelijk voor de Woordenlijstspelling (vastgelegd in het *Groene Boekje*), besloot echter in 1995 dit te versimpelen tot 'eigenaam, zonder beginhoofdletter, zonder streepje vast aan zaaknaam' – in ons geval 'mohschirurgie'. De schrijfwijze pakt bij deze achternaam ongelukkig uit doordat de letterreeks 'sch' verwarring over de uitspraak kan scheppen.

De redactie van *Pinkhof Geneeskundig woordenboek* heeft in overleg met de Taalunie en medische redacties als reactie hierop in 2012 de zogeheten vaktaalspelling ingevoerd. Die laat de schrijfwijze van voor 1995 toe: 'Mohs-chirurgie'. Een bijkomend voordeel is dat dit woordbeeld aansluit bij de internationale schrijfwijze. Wie medisch Nederlands schrijft, heeft dus de keuze uit twee spellingsystemen – wel per tekst consequent te hanteren.

Om een lang verhaal kort te maken: 'mohschirurgie' en 'Mohs-chirurgie' zijn allebei toegestaan. Om verwarring te voorkomen, die een nieuwe spelling altijd met zich meebrengt, heeft de redactie van het NTVdV er in 2012 voor gekozen de Woordenlijstspelling te handhaven, die juist in 1995 was versimpeld, en kiest daarom voor 'mohschirurgie'.

LITERATUUR

1. Walvoort HC. Medische spelling. *Ned Tijdschr Geneesk.* 2012;156:B790.